

Píšeš o naději

Devítka

1. Světla polykají noční špínu, odněkud odcházím,
čas je tak mladý, že nemám chuť spát, přestože svítá.
Pod lampou plná náruč stínů, ještě ti neschází,
ještě ti nevěřím co učíš se hrát za sklenku skrytá.

R: Naděje všeho co jsem z tebou moh mít,
jistota lásky co neumím skrýt,
je možná na píseň a desku a na dva litry stesku
nic víc, nic víc.

2. Světla polykají noční špínu, odněkud odjíždím,
z času co prožít stokrát není mi dost, aspoň co vím.
Děvče já přiznávám, že mám svou vinu, že někdy ublížím,
jenomže šance, to je pro mě tak moc, že neslevím.

R: Z naděje všeho co jsem z tebou moh' mít,
z jistoty lásky co neumím skrýt,
je možná na píseň a desku a na dva litry stesku
nic víc
nic víc než na píseň a desku a na dva litry stesku.